

सौरथेयसुरथायाः पुत्र नौ आवां विद्धीति शेषः ॥ २५ ॥ असिना खड्गेन एतन्मांसं वः नृपाणां लक्ष्मचिद्रं करोमि ॥ २६ ॥ २७ ॥ शिविनाशिधि लशरीरेण जातं औद्धिदं उद्धेन जातं यशसा दीप्यमानं
 कपोत उवाच वैश्वानरो हं ज्वलनो धूमकेतुरथैव श्येनो वज्रहस्तः शचीपतिः ॥ साधुज्ञातुं त्वामृषभं सौरथेय नौ जिज्ञासया त्वत्सकाशं प्रपन्नौ ॥ २५ ॥ यामेतां पि
 शीं मम निष्क्रयाय प्रादाद्भवानसिनो लूत्य राजन् ॥ एतद्वोलक्ष्म शिवं करोमि हिरण्यवर्णं रुचिरं पुण्यगंधं ॥ २६ ॥ एतासां प्रजानां पालयिता यशस्वी सुरर्षीणाम
 थसंमतो भृशं ॥ एतस्मात्पार्श्वोत्पुरुषो जनिष्यति कपोतरो मेति च तस्य नाम ॥ २७ ॥ कपोतरो माणं शिविनौ द्विदं पुत्रं प्राप्स्यसि नृप वृषसंहननं यशो दीप्यमानं द्र
 ष्टासि शूरमृषभं सौरथानां ॥ २८ ॥ इति श्रीम० आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेय समाख्या पर्वणि शिविचरिते सप्तमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ २९ ॥
 वैशंपायन उवाच भूय एव महाभाग्यं कथ्यतामित्यब्रवीत्पांडवो मार्कण्डेयः ॥ अथाचष्टमार्कण्डेयः ॥ अष्टकस्य वैश्वामित्रेश्वरमेधे सर्वे राजानः प्रागच्छन् ॥
 ॥ १ ॥ भ्रातरश्चास्य प्रतर्दनो वसुमनाः शिविरौशीनर इति स च समाप्तयज्ञो भ्रातृभिः सहरथेन प्रायात्ते च नारदमागच्छन्तमभिवाद्यारोहतुं भवान् रथमित्यब्रुव
 न् ॥ २ ॥ तांस्तथेत्युक्त्वा रथमारुरोह ॥ अथ तेषामेकः सुरर्षिर्नारदमब्रवीत् ॥ प्रसाद्य भगवंतं किंचिद्विच्छेयं प्रष्टुमिति ॥ ३ ॥ पृच्छेत्यब्रवीद्दृषिः ॥ सो ब्रवीदायु
 ष्मंतः सर्वगुणप्रमुदिताः ॥ अथायुष्मंतं स्वर्गस्थानं चतुर्भिर्यातव्यं स्यात्कोऽवतरेत् ॥ अयमष्टको वतरेदित्यब्रवीद्दृषिः ॥ ४ ॥ किं कारणमित्यपृच्छत् ॥ अथाच
 ष्टाष्टकस्य गृहे मया उषितं समां रथेनानुप्रावह दथापश्य मनेकानि गोसहस्राणि वर्णशो विविक्तानि तमहमपृच्छं कस्येमागाव इति सो ब्रवीत् ॥ मयानि सृष्टा इत्ये
 तास्ते नैव स्वयं श्लाघतिकथितेन ॥ एषो वतरेदथ त्रिभिर्यातव्यं सांप्रतं को वतरेत् ॥ ५ ॥ प्रतर्दन इत्यब्रवीद्दृषिः ॥ तत्र किं कारणं प्रतर्दनस्यापि गृहे मयोषितं समां र
 थेनानुप्रावहत् ॥ ६ ॥ अथैनं ब्राह्मणोऽभिक्षेतां श्वमेददातुं भवान्निवृत्तो दास्यामीत्यब्रवीद्ब्राह्मणस्त्वरितमेव स ब्राह्मणस्यैव
 मुक्त्वा दक्षिणं पार्श्वं मददत् ॥ ७ ॥ अथान्योऽप्यश्वार्थी ब्राह्मण आगच्छत् ॥ तथैव चैनमुक्त्वा वामपार्श्वं मभ्यदादथ प्रायात्पुनरपि चान्योऽप्यश्वार्थी ब्राह्मण आग
 च्छत्स्त्वरितोऽथ तस्मै अपनत्य वामं धुर्यमददत् ॥ ८ ॥

॥ २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे सप्तमवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ २९ ॥
 पुंस्त्वमार्थं अवतरेत्स्वर्गात् भूमौ प्रथममिति शेषः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ पार्श्वे रथचक्रप्रदेशस्थमश्वं ॥ ७ ॥ ८ ॥

॥ २९ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ८ ॥